

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2296
Warszawa, 1 lutego 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Krystiana Jarubasa.

(-) Mieczysław Kazimierz Baszko; (-) Paweł Bejda; (-) Krystian Jarubas; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Władysław Kosiniak-Kamysz; (-) Kazimierz Kotowski; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Urszula Paślawska; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Marek Sawicki; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Genowefa Tokarska; (-) Piotr Zgorzelski.

Ustawa
z dnia 2018 r.
o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Art. 1

W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 108 ust. 1j otrzymuje brzmienie:

„1j. Ze środków Funduszu Pracy w latach 2018–2019 są finansowane koszty, o których mowa w art. 150f i art. 150g.”;

2) w art. 150g ust. 1-11 otrzymują brzmienie:

„1. Umowy, o których mowa w art. 150f, mogą być zawierane w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

2. Koszty wynikające z zawartych umów, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez starostę w ramach Funduszu Pracy w latach 2018–2020.

3. Na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 150f, przeznacza się kwotę 2.800 mln zł, z czego w roku 2018 – 800 mln zł i po 1.000 mln zł odpowiednio w roku 2019 i 2020.

4. Kwoty kosztów realizacji zadania, o którym mowa w art. 150f, ujęte zostają w planach finansowych Funduszu Pracy na rok 2018, 2019 i 2020, zwiększając pozycję „Aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu” w stosunku do kwoty kosztów w tej pozycji w planie finansowym Funduszu Pracy na 2017 rok.

5. Marszałek województwa, w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, informuje ministra właściwego do spraw pracy o wysokości zobowiązań w województwie wynikających z zawartych umów, o których mowa w ust. 1, i kwotach przewidzianych na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 150f, w danym roku budżetowym.

6. Jeżeli kwota środków przewidzianych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2018, 2019 lub 2020 nie pokrywa kwot na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 150f,

minister właściwy do spraw pracy dokonuje odpowiedniej zmiany w planie finansowym Funduszu Pracy, polegającej na zwiększeniu kwoty na finansowanie zadania i odpowiednim zmniejszeniu stanu Funduszu Pracy na koniec danego roku budżetowego, z zastrzeżeniem ust. 3, zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Podziału środków, o których mowa w ust. 3, dla województw, na rok 2018, 2019 i 2020, dokonuje, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, minister właściwy do spraw pracy według następującego algorytmu:

$$Lwjn = Lkj \times \frac{Bwn}{Bk}$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Lwjn – kwota kosztów (limit wydatków), jaka może być poniesiona w *j*-tym roku budżetowym w *n*-tym województwie na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 150f,

Lkj – kwota kosztów (limit wydatków) Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 3, w *j*-tym roku budżetowym,

Bwn – średnia miesięczna liczba bezrobotnych do 30 roku życia, według stanu na koniec miesiąca, zarejestrowanych w danym województwie w okresie 9 miesięcy poprzedzających dzień 1 października 2017 r.,

Bk – średnia miesięczna liczba bezrobotnych do 30 roku życia, według stanu na koniec miesiąca, zarejestrowanych w kraju w okresie 9 miesięcy poprzedzających dzień 1 października 2017 r.,

j – dany rok budżetowy,

n – dane województwo.

8. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia marszałków województw o kwocie limitów, o których mowa w ust. 7, na realizację w województwie zadania, o którym mowa w art. 150f.

9. Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie w powiecie zadania, o którym mowa w art. 150f, są ustalane przez zarząd województwa w terminie miesiąca od dnia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, w oparciu o następujące kryteria dotyczące roku 2017:

1) średnią miesięczną liczbę bezrobotnych do 30 roku życia, według stanu na koniec miesiąca, zarejestrowanych w powiecie w okresie 9 miesięcy poprzedzających dzień 1 października 2017 r.;

2) stopę bezrobocia w powiecie;

3) strukturę bezrobocia w powiecie;

4) kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczone w powiecie na realizację projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

10. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwocie środków przeznaczonych na realizację przez samorządy powiatów zadania, o którym mowa w art. 150f.

11. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 10, minister właściwy do spraw pracy ustala limity środków dla samorządów powiatów, na rok 2018, 2019 i 2020, na realizację zadania,

o którym mowa w art. 150f.”

3) w art. 150g ust. 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15. Zobowiązania wynikające z umów, o których mowa w ust. 1, przechodzące na rok 2019 i 2020, są finansowane w ramach limitów, o których mowa odpowiednio w ust. 11, 13 i 14.

16. Kwoty z tytułu zwrotu uzyskanej pomocy, o której mowa w art. 150f, dokonywanego przez pracodawców od roku 2020 powiększają przychody Funduszu Pracy.”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Uruchomiony program „Praca dla Młodych” cieszył się ogromną popularnością wśród osób młodych, które rozpoczynają swoją karierę zawodową. Rozwiązania uchwalone w trakcie VII kadencji Sejmu, stanowiły pomoc zarówno dla przedsiębiorców, jak i osób poszukujących pracy, wprowadzając refundowanie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, przy tworzeniu nowych miejsc pracy przeznaczonych na aktywizację zawodową.

Pozytywne skutki programu zostały jednak drastycznie ograniczone z dniem 31 grudnia 2017 r., kiedy to program został wygaszony. Przedmiotowy projekt ustawy wychodzi naprzeciw oczekiwaniu zarówno przedsiębiorców jak i osób młodych. Wciąż utrzymująca się trudna sytuacja osób młodych na rynku pracy powoduje, że zadaniem koniecznym i uzasadnionym jest podejmowanie nowych inicjatyw oraz kontynuowanie już istniejących programów.

Mimo systematycznego spadku poziomu bezrobocia wciąż są województwa, w których utrzymuje się dwucyfrowy wskaźnik, niepokojące są też wskaźniki dotyczące skali tego zjawiska wśród osób poniżej 25 roku życia. Według Głównego Urzędu Statystycznego stopa bezrobocia Polaków w wieku 15–25 lata wynosiła w II kwartale 2017 roku 14,6%. Największym problemem osób młodych jest rozpoczęcie kariery zawodowej. Wychodząc im naprzeciw należy uruchomić program wsparcia, który pomoże rozpocząć karierę zawodową. Osoby młode będą miały szansę łatwiejszego wejścia na rynek pracy, mimo iż nie mają jeszcze wystarczających kwalifikacji i doświadczenia. Dzięki dofinansowaniu do ich wynagrodzeń, pracodawcy będą mieli czas, żeby przygotować pracownika do wykonywania zleconych zadań.

Zgodnie z projektem pracodawca będzie mógł otrzymać refundację wynagrodzenia pracownika przez 12 miesięcy, co miesiąc otrzymując środki w wysokości najniższego wynagrodzenia. Powiatowy urząd pracy może zawrzeć umowę z przedsiębiorcą, który chce zatrudnić osoby przed trzydziestym rokiem życia.

Refundacja będzie możliwa, pod warunkiem że pracodawca zatrudni taką osobę na pełny etat, który utrzyma też przez kolejne dwanaście miesięcy. W trakcie programu pracownik będzie miał gwarantowaną pensję na poziomie płacy minimalnej.

Z refundacji będą mogli skorzystać tylko ci pracodawcy, którzy przez 6 miesięcy przed złożeniem wniosku nie zmniejszyli zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Z programu mogą skorzystać absolwenci szkół zawodowych, ponadgimnazjalnych i wyższych, którzy nie ukończyli 30 lat. W pierwszej kolejności będą brani pod uwagę absolwenci dopiero wchodzący na rynek pracy. Zyskają także pracodawcy, którzy w zamian za zatrudnienie młodej osoby otrzymają dofinansowanie do wynagrodzenia w wysokości płacy minimalnej wraz ze wszystkimi składkami. Zgodnie z projektem osoba młoda otrzyma gwarancję zatrudnienia przez 24 miesiące.

Ponadto celem Programu jest zmniejszenie liczby poza-pracowniczych form zatrudnienia i ułatwienie przechodzenia do zatrudnienia w ramach umowy o pracę, w tym w dalszej perspektywie również na umowy o pracę na czas nieokreślony.

Projekt będzie miał pozytywny wpływ na rynek pracy.

Na realizację ustawy zostaną zabezpieczone środki Funduszu Pracy w kwocie 2.800 mln zł określone w planie finansowym Funduszu Pracy.

Projekt nie powoduje negatywnych skutków finansowych po stronie jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej

Warszawa, 7 lutego 2018 r.

BAS-WAPM-243/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krystian Jarubas)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zakłada zmianę art. 108 ust. 1j oraz art. 150g ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017, poz. 1065, ze zmianami; dalej: ustawa). Zgodnie z projektem ze środków Funduszu Pracy w latach 2018 – 2019 będą finansowane koszty, o których mowa w art. 150f i art. 150g ustawy. Przepisy artykułów 150f i 150g ustawy przewidują możliwość zawierania przez starostę umów, na podstawie których refunduje on pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres 12 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych skierowanych bezrobotnych w miesiącu oraz kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia. Zgodnie z art. 150f ust. 7 ustawy refundacja jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Proponowana zmiana stanu prawnego polega na przedłużeniu stosowania mechanizmu refundacji i jego finansowania na lata 2018 – 2020, pozostawiając bez zmian pozostałe regulacje dotyczące zasad i warunków refundacji.

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy wskazać rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., str. 1; dalej: rozporządzenie (UE) nr 1407/2013) oraz dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 2.12.2000 r., str. 16, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 4, str. 79; dalej: dyrektywa 2000/78/WE).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Możliwość refundowania pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres 12 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia, na warunkach stosowania pomocy *de minimis*, należy ocenić pod kątem zgodności z rozporządzeniem (UE) nr 1407/2013. Zgodnie z rozporządzeniem pomoc przyznawana przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nieprzekraczająca 200 000 euro w okresie trzech lat podatkowych nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Artykuł 107 ust. 1 TfUE wskazuje, jaka pomoc zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji i jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym. Pomoc *de minimis* jest zwolniona z wymogu zgłoszenia Komisji Europejskiej przewidzianego w art. 108 ust. 3 TfUE (motyw pierwszy preambuły oraz art. 3 rozporządzenia). Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 określa szczegółowe warunki, jakie muszą spełniać środki przyznawanej przez państwo pomocy *de minimis*. Każdy indywidualny przypadek przyznania pomocy *de minimis* jest oceniany z punktu widzenia zgodności z tym rozporządzeniem. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że gdy państwo zamierza przyznać podmiotowi pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia ten podmiot o przewidzianej kwocie pomocy oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do rozporządzenia (UE) nr 1407/2013), jego tytuł oraz adres publikacyjny w Dzienniku Urzędowym UE (art. 6 ust. 1 rozporządzenia).

Proponowana regulacja nie narusza przepisów rozporządzenia (UE) nr 1407/2013.

W związku z górną granicą wieku (30 lat) osób, w odniesieniu do których pracodawca lub przedsiębiorca może uzyskać refundację części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, projekt należy ocenić również z punktu widzenia zgodności z dyrektywą 2000/78/WE. Proponowana regulacja stwarza preferencyjne warunki zatrudniania osób młodych. Można więc mówić o nierównym – ze

względu na wiek – traktowaniu w zakresie zatrudnienia. Dyrektywa 2000/78/WE określa warunki równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy m.in. w odniesieniu do kryterium wieku. Przewidzianą w projekcie górną granicę wieku osób zatrudnianych można by uznać za dyskryminację bezpośrednią ze względu na wiek w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2000/78/WE, zakazaną przez prawo UE. Jednak w art. 6 oraz w motywie 25 dyrektywa 2000/78/WE stanowi, że państwo członkowskie może uznać, że odmienne traktowanie ze względu na wiek nie stanowi dyskryminacji, jeżeli w ramach prawa krajowego zostanie to obiektywnie i racjonalnie uzasadnione zgodnym z przepisami celem, a środki mające służyć realizacji tego celu są właściwe i konieczne. Odmienne traktowanie w rozumieniu przepisów dyrektywy 2000/78/WE może polegać między innymi na wprowadzeniu specjalnych warunków dostępu do zatrudnienia i pracy dla ludzi młodych lub określeniu górnej granicy wieku przy rekrutacji.

W uzasadnieniu projektu ustawy powołano się na wysokie wskaźniki bezrobocia wśród osób młodych oraz na ich trudną sytuację na rynku pracy dotyczącą rozpoczęcia kariery zawodowej w związku z brakiem doświadczenia i wystarczających kwalifikacji. Dzięki dofinansowaniu, zdaniem projektodawcy, pracodawcy będą mieli czas przygotować pracownika do wykonywanych zadań.

Biorąc pod uwagę treść projektu oraz jego uzasadnienie należy uznać, że przewidziane w projekcie ustawy odmienne traktowanie w zakresie zatrudnienia ze względu na wiek nie będzie naruszało przepisów dyrektywy 2000/78/WE.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 7 lutego 2018 r.

BAS-WAPM-244/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krystian Jarubas) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zakłada zmianę art. 108 ust. 1j oraz art. 150g ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017, poz. 1065, ze zmianami; dalej: ustawa). Zgodnie z projektem ze środków Funduszu Pracy w latach 2018 – 2019 będą finansowane koszty, o których mowa w art. 150f i art. 150g ustawy. Przepisy artykułów 150f i 150g ustawy przewidują możliwość zawierania przez starostę umów, na podstawie których refunduje on pracodawcy lub przedsiębiorcy przez okres 12 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych skierowanych bezrobotnych w miesiącu oraz kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia. Zgodnie z art. 150f ust. 7 ustawy refundacja jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis. Proponowana zmiana stanu prawnego polega na przedłużeniu stosowania mechanizmu refundacji i jego finansowania na lata 2018 – 2020, pozostawiając bez zmian pozostałe regulacje dotyczące zasad i warunków refundacji.

Przedmiot projektu ustawy nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
Wiceprzewodnicząca
Wiesława Taranowska

Warszawa 14 lutego 2018 r.

OPZZ/ WT/ BG/ 89 / 2018

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 19. 02. 2018

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Dot. pisma nr. GMS WP-173-39/18 z dnia 5 lutego 2018 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych pozytywnie opiniuje projekt stanowiący pomoc zarówno dla przedsiębiorców, jak i osób młodych poszukujących pracy. Uważamy, że w ten sposób młodzi ludzie mają możliwość wejścia na rynek, uzyskania stabilnej pracy na przynajmniej dwa lata i zdobycia w tym czasie niezbędnego doświadczenia. Firmy zyskują zaś bonus w postaci pomocy finansowej, co ma ich dodatkowo zachęcać do zwiększania zatrudnienia i oferowania pracownikom umów o pracę zamiast cywilnoprawnych.

Projekt przewiduje przedłużenie funkcjonowania programu „Praca dla Młodych”, który to program został drastycznie ograniczony z dniem 31 grudnia 2017 r. Przedmiotowy projekt ustawy przewiduje refundowanie kosztów ponoszonych przez przedsiębiorcę, przy tworzeniu nowych miejsc pracy dla osób młodych, którzy nie ukończyli 30 roku życia. Zgodnie z projektem pracodawca będzie mógł otrzymać refundację wynagrodzenia pracownika przez 12 miesięcy, pod warunkiem, że pracodawca zatrudni taką osobę na pełny etat, który utrzyma przez kolejne dwanaście miesięcy.

Z porozumieniem
W. Taranowska

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

tel.: 022 551 55 16, fax: 022 551 55 27

e-mail: taranowska@opzz.org.pl, www: <http://opzz.org.pl>

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, dnia 16. 02. 2018 r.

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

PK I BP 0280.46.2018

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 19. 02. 2018

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Senary Paie Kicite

W nawiązaniu do pisma z dnia 5 lutego 2018 r., nr GMS-WP-173-39/18, dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r., poz. 1767, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że do projektu normującego problematykę pozostającą poza zakresem zadań prokuratury, nie przedstawiam opinii.

z pociągnięciem

Bogdan Święczkowski

Bogdan Święczkowski

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 27 lutego 2018 r

Cena 0,69 zł + 23% VAT

